

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 29. srpna 2019 o odvolání obžalovaného [Jméno obžalovaného], narozeného [Datum narození obžalovaného], číslo jednací 1 T 35/2018 – 804, v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Hykešové a soudců JUDr. Evy Miláčkové a Mgr. Martina Dostála

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), d) trestního řádu se napadený rozsudek v celém rozsahu ruší. Za podmínek § 259 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný

[jméno FO],

narozený [Datum narození obžalovaného], bytem [adresa],

se uznává vinným, že

I.

v přesně nezjištěné době od měsíce ledna 2017 do měsíce května 2017 v katastru města [adresa] a v jeho okolí, v přesně nezjištěném množství případů, sváděl [jméno FO], narozenou [datum] a mladistvou [jméno FO], narozenou [datum], jejichž věk znal, k užívání jiné návykové látky než alkoholu, přestože si byl vědom toho, že obě dívky dosud nemají zkušenosti s užíváním drog, a to tím způsobem, že před nimi při náhodných setkáních opakovaně užíval kokain ve formě krystalického prášku o nezjištěné koncentraci a v jejich přítomnosti nechal opakovaně drogu kokain připravenou k užití s tím, že případné užití drogy je na nich a že si mají jen dávat pozor na to, aby se drogou nepředávkovaly,

dále v době od pozdních nočních hodin dne [datum] do pozdních nočních hodin dne [datum] na různých místech na [Anonymizováno] ve svém vozidle tovární značky Mercedes Benz, RZ: [SPZ], na chatě svého otce v obci [adresa] a na parkovišti u klubu [Anonymizováno] v [adresa],

opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů zdarma neoprávněně poskytl k užití [jméno FO], narozené [datum], přesně nezjištěné množství drogy kokain ve formě krystalické látky o nezjištěné koncentraci, a v době od pozdních nočních hodin dne [datum] do pozdních nočních hodin dne 20. 8. 2017 na různých místech na [Anonymizováno] ve svém vozidle tovární značky Mercedes BENZ, RZ [SPZ], na chatě svého otce v obci [adresa], na parkovišti u klubu [Anonymizováno] v [adresa], opakovaně, v přesně nezjištěném množství poskytl k užití [jméno FO], narozené [datum], přesně nezjištěné množství drogy kokain, ve formě krystalické látky o nezjištěné koncentraci, a nakonec v přesně nezjištěné době, od vánoc 2016 do měsíce srpna 2017, v katastru města [adresa] po předchozí vzájemné domluvě, bez oprávnění, nejméně ve třech případech zdarma poskytl [jméno FO], narozené [datum], přesně nezjištěné množství drogy kokain, ve formě krystalické látky bílé barvy o nezjištěné koncentraci, přičemž se vždy jednalo o množství na tzv. "jednu čáru,"

přičemž látka kokain je uvedena jako omamná látka v příloze č. [hodnota] k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech omamných látek,

tedy neoprávněně jinak jinému nabízel a opatřil omamnou látku,

II.

dne [datum] v době mezi 21:20 hodin až 22:00 hodin nejprve slovně napadal a urážel členy hlídky Městské policie [adresa] [jméno FO], narozeného [datum] a [jméno FO], narozeného [datum], kteří řešili jeho přestupek na úseku dopravy v [adresa], následně po vyřešení blokové pokuty na místě zaplacené, a poté co byl strážníky upozorněn na to, že by pod vlivem omamných a návykových látek neměl řídit vozidlo, neboť takový dojem z jeho chování měli, nastoupil do svého vozidla na místo řidiče a snažil se odjet, v čemž mu zabránil v cestě stojící služební vůz hlídky městské policie, z toho důvodu z vozidla vystoupil a utekl přes Husovo náměstí a [adresa] směrem na parkoviště u Medicentra v [jméno FO], kde byl následně strážníkem [jméno FO] nalezen, jak skrčený a schovaný telefonuje mezi zaparkovanými vozidly, zde strážníka [jméno FO], který jej uchopil za rameno, nejprve poté, co se prudce postavil, udeřil loktem a poté do něj úmyslně strčil rukama takovou intenzitou, že poškozený upadl na zem, když následně z místa utíkal, zavadil ještě svou nohou o nohu ležícího poškozeného, přičemž poškozenému způsobil drobnou oděrku na lokti, která si nevyžádala lékařské ošetření,

tedy užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby

III.

v přesně nezjištěné době od 01:00 hodin do 10:00 hodin dne [datum] úmyslně a po předchozí rozvaze využil stavu bezbrannosti poškozené [jméno FO], narozené [datum], vyvolaného požitím většího množství alkoholu a v době, kdy po žaludeční nevolnosti v podkroví na matraci v jeho bytě v [adresa] usnula, kam s ním předtím dobrovolně šla a popíjela vodku, následně ji ve spánku vysvlékl z kalhot i spodního prádla (kalhotek), rozepnul jí podprsenku, osahával ji na intimních partiích, přičemž v době, kdy se v poloze na břiše a z části na boku poškozená probudila, cítila, že [jméno FO] z její pochvy něco vysouvá, nejméně prsty ruky, a když se otočila, tak jej viděla, jak za ní zcela nahý klečí a drží svůj ztopořený pohlavní úd v ruce a směje se, přičemž když mu po tomto zjištění začala nadávat a chtěla vědět, co se stalo a proč ji svlékl, tak jí uvedl, že jí jen osahával na intimních partiích a že si její rukou třel svůj penis a dále jí nabídl, jestli si sex, nyní když je při vědomí, nechce zopakovat, což razantně odmítla, přičemž k tomuto jednání došlo i přesto, že v době předtím, kdy spolu popíjeli alkohol a povídali si, tak se vyhýbala jeho dotekům a jednoznačně mu řekla, že má přítele a jakýkoli intimní vztah s ním není možný,

tedy zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku

čímž spáchal

ad I/ přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku,

ad II/ přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku

ad III/ přečin znásilnění podle § 185 odstavec 1 trestního zákoníku

a za to se odsuzuje

podle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti měsíců).

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 2 (dvou) let.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- ☐ digitální váha zn. Triton T3, černé barvy,
- ☐ dealerský sáček s obsahem prázdných dealerských sáčků
- ☐ plechová krabička s nápisem DINAFEM,
- ☐ plechová krabička černé barvy,
- ☐ účtenka smotaná do trubičky,
- ☐ finanční hotovost ve výši [částka],
- ☐ černé látkové pouzdro s obsahem dealerských sáčků
- ☐ šedé látkové pouzdro s obsahem dvou dealerských sáčků s obsahem kokainu o hmotnosti 6,3678 g – uloženo v bezpečnostním sáčku č. A 00046393

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným jednak v bodě I/ přečinem šíření toxikomanie podle § 287 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tím, že v přesně nezjištěné době od měsíce ledna 2017 do měsíce května 2017 v katastru města [adresa] a v jeho okolí, v přesně nezjištěném množství případů, sváděl [jméno FO], narozenou [datum] a mladistvou [jméno FO], narozenou [datum], jejichž věk znal, k užívání jiné návykové látky než alkoholu, přestože si byl vědom toho, že obě dívky dosud nemají zkušenosti s užíváním drog, a to tím způsobem, že před nimi při náhodných setkáních opakovaně užíval kokain ve formě krystalického prášku o nezjištěné koncentraci a v jejich přítomnosti nechal opakovaně drogu kokain připravenou k užití s tím, že případné užití drogy je na nich a že si mají jen dávat pozor na to, aby se drogou nepředávkovaly; jednak v bodě II/ přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se podle okresního soudu dopustil tím, že: - ad 1/ v době od pozdních nočních hodin dne [datum] do pozdních nočních hodin dne [datum] na různých místech na [Anonymizováno] ve svém vozidle tovární značky [jméno FO], RZ: [SPZ], na chatě svého otce v obci [adresa] a na parkovišti u klubu [Anonymizováno] v [adresa], opakovaně v přesně nezjištěném počtu případů zdarma neoprávněně poskytl k užití [jméno FO], narozené [datum], přesně nezjištěné množství drogy kokain ve formě krystalické látky o nezjištěné koncentraci, - ad 2/ v době od pozdních nočních hodin dne [datum] do pozdních nočních hodin dne 20. 8. 2017 na různých místech na Berounsku ve svém vozidle tovární značky [jméno FO], RZ [SPZ], na chatě svého otce v obci [adresa], na parkovišti u klubu [Anonymizováno] v [adresa], opakovaně, v přesně nezjištěném množství poskytl k užití [jméno FO], narozené [datum], přesně nezjištěné množství drogy kokain, ve formě krystalické látky o nezjištěné koncentraci; - ad 3/ v přesně nezjištěné době, od vánoc 2016 do měsíce srpna 2017, v katastru města [adresa] po

předchozí vzájemné domluvě, bez oprávnění, nejméně ve třech případech zdarma poskytl [jméno FO], narozené [datum], přesně nezjištěné množství drogy kokain, ve formě krystalické látky bílé barvy o nezjištěné koncentraci, přičemž se vždy jednalo o množství na tzv. "jednu čáru," přičemž látka kokain je uvedena jako omamná látka v příloze č. [hodnota] k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech omamných látek; jednak v bodě III/ přečinem násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, jehož se měl podle okresního soudu dopustit tím, že dne [datum] v době mezi 21:20 hodin až 22:00 hodin nejprve slovně napadal a urážel členy hlídky Městské policie [adresa] [jméno FO], narozeného [datum] a [jméno FO], narozeného [datum], kteří řešili jeho přestupek na úseku dopravy v [adresa], následně po vyřešení blokové pokuty na místě zaplacené, a poté co byl strážníky upozorněn na to, že by pod vlivem omamných a návykových látek neměl řídit vozidlo, nastoupil do svého vozidla na místo řidiče a snažil se odjet, v čemž mu zabránil v cestě stojící služební vůz hlídky městské policie, z toho důvodu z vozidla vystoupil a utekl přes Husovo náměstí a [adresa] směrem na parkoviště u Medicentra v [jméno FO], kde byl následně strážníkem [jméno FO] nalezen, jak skrčený a schovaný telefonuje mezi zaparkovanými vozidly, zde strážníka [jméno FO], který jej uchopil za rameno, fyzicky napadl tím způsobem, že se nejprve beze slova prudce postavil a udeřil jej loktem do hrudi, poté do něho strčil rukama takovou intenzitou, že poškozený upadl na zem, kde jej jednou kopl do oblasti lýtky a poté z místa utekl, při samotném napadení způsobil poškozenému [jméno FO] drobnou oděrku na lokti, přičemž zranění si nevyžádalo lékařské ošetření; a nakonec v bodě IV/ zvlášť závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že v přesně nezjištěné době od 01:00 hodin do 10:00 hodin dne [datum] úmyslně a po předchozí rozvaze vykonal soulož či jiný pohlavní styk na poškozené [jméno FO], narozené [datum], kdy využil jejího stavu bezbrannosti vyvolaný požitím většího množství alkoholu a v době, kdy po žaludeční nevolnosti v podkroví na matraci v jeho bytě v [adresa] usnula, kam s ním předtím dobrovolně šla a popíjela vodu, následně ji ve spánku vysvlékl z kalhot i spodního prádla (kalhotek), rozepnul jí podprsenku, osahával ji na intimních partiích a bez jejího souhlasu a vědomí na ni vykonal vaginální soulož, přičemž v době, kdy se v poloze na břiše a z části na boku poškozená probudila, cítila, že [jméno FO] z její pochvy něco vysouvá, pravděpodobně svůj pohlavní úd nebo prsty ruky a když se otočila, tak jej viděla, jak za ní zcela nahý klečí a drží svůj ztopořený pohlavní úd v ruce a směje se, přičemž když mu po tomto zjištění začala nadávat a chtěla vědět, co se stalo a proč ji svlékl, tak jí uvedl, že jí jen osahával na intimních partiích a že si její rukou třel svůj penis a dále jí nabídl, jestli si sex, nyní když je při vědomí, nechce zopakovat, což razantně odmítla, přičemž k tomuto jednání došlo i přesto, že v době předtím, kdy spolu popíjeli alkohol a povídali si, tak se vyhýbala jeho dotekům a jednoznačně mu řekla, že má přítele a jakýkoli intimní vztah s ním není možný.

2. Za to byl odsouzen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1, § 84 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let s dohledem. Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku mu bylo současně uloženo přiměřená omezení ve smyslu ustanovení § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku zdržet se požívání jiných návykových látek.

3. Podle § 70 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku mu byl uložen rovněž trest propadnutí věci, označených jako digitální váha zn. Triton T3, černé barvy, zjištěny stopy kokainu a MDMA, dealerský sáček s obsahem prázdných dealerských sáčků, plechová krabička s nápisem DINAFEM, plechová krabička černé barvy, účtenka smotaná do trubičky, finanční hotovost ve výši [částka], černé látkové pouzdro s obsahem dealerských sáčků a šedé látkové pouzdro s obsahem dvou dealerských sáčků s obsahem kokainu o hmotnosti 6,3678 g (uloženo v bezpečnostním sáčku č. A00046393).

4. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce včasné odvolání, které směřuje proti všem jeho výrokům. K bodu II/ rozsudku namítá, že se sice doznal, avšak nebyla vyslechnuta svědkyně [jméno FO]. Pokud jde o bod I/ necítí se vinen, neboť rozhodně poškozené k braní kokainu nespádkl, obě byly aktivní a kokain si chtěly vyzkoušet. On sám v nich

tento úmysl nevyvolal. To ostatně vyplývá i z jejich výpovědí. Sama skutečnost, že před nimi kokain užíval, neznamená, že je k jeho užívání sváděl. Navíc se domníval, že obě dívky jsou stejně staré. K bodu III/ výroku o vině rekapituluje svou obhajobu, kterou již v řízení před soudem uplatnil s tím, že závěr soudu, že vozidlo řídil pod vlivem drog, nemá oporu ve spisovém materiálu. Ohledně nejzávažnějšího zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku upozorňuje na to, že okresní soud nepostupoval v souladu se zásadou v pochybnostech ve prospěch obviněného. Závěry soudu, že došlo k vaginální souloži s poškozenou při využití její bezbrannosti, jsou nepodloženy. V souvislosti s tím nesouhlasí ani s hodnocením věrohodnosti poškozené, a to s ohledem na závěry znalkyně Hübnerové, jakož i výsledky fyziodetekčního vyšetření. Poškozená s ním navíc i následně udržovala kontakt, opakovaně u něj přespala a strávila s ním víkend v Českém Krumlově. To jejímu tvrzení rovněž odporuje. Rozsudek současně považuje za nepřezkoumatelný a navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně.

5. Krajský soud v Praze jako soud II. stupně přezkoumal z podnětu podaného odvolání v intencích § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a posoudil věc takto:

6. Je třeba předeslat, že předmětnou věcí se Krajský soud v Praze nyní zabývá podruhé, neboť nejprve usnesením ze dne [datum], čj. [spisová značka], zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu první odsuzující rozsudek okresního soudu ze dne [datum] a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu I. stupně. Zjištěno bylo především, že v mezidobí byl obžalovaný v důsledku duševní poruchy umístěn do Psychiatrické léčebny v [adresa], s čímž souviselo objasnění otázky, která se ostatně nabízela i s ohledem na souvislosti trestné činnosti, která mu byla kladena k tíži, v jakém duševním stavu se v době páchání trestné činnosti mohl nalézat, zda byly ovlivněny jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti, resp. jeho duševní stav modifikován závislostí na té které látce, a tedy zda je na jeho straně dána vůbec trestní odpovědnost.

7. V bodě I/ byl soud upozorňován na to, že jednak nevyřešil důsledně otázku toho, zda byl naplněn znak svádění jiného k zneužívání jiné látky než alkoholu, když zaměřit se měl i na to, zda by se v popsaném případě nemohlo jednat o naplnění znaku nabízení takové látky oběma dívkám, a to s ohledem na již konstantní judikaturu k existenci tohoto znaku k § 283 odst. 1 tr. zákoníku (reagováno bylo rovněž v kontextu s doznáním obžalovaného na námitku dotýkající se absence výsledku svědkyně [jméno FO]). V souvislosti s tím se pak měl zaměřit na problematiku právního posouzení skutků v bodech I/ a II/. Naproti tomu odvolací soud v zásadě neměl výhrady proti skutkovým závěrům, které soud učinil v bodě III/, když soud byl pouze upozorněn na to, aby věnoval ve vztahu k obsahu provedených důkazů pečlivou pozornost popisu skutku, který poněkud nekriticky v celém rozsahu převzal z podané obžaloby. Asi nejsložitější byla důkazní situace v bodě IV/, když okresnímu soudu nebylo možno [právnícká osoba] vytýkat důvody, pro které se rozhodl uvěřit výpovědi poškozené [jméno FO], kterou vyslyšel opakovaně a pečlivě, když pominout při respektování zásady bezprostřednosti nelze ani to, že soud mohl projev a reakce této svědkyně sám dobře sledovat. Okresní soud byl však upozorněn na to, že se musí s důkazní situací ještě lépe vypořádat a způsob, jakým k hodnocení důkazního stavu přistupoval, také popsat. Právě v této věci, pak byl upozorňován na to, že musí věnovat pozornost tomu, zda byly skutečně naplněny znaky dokonání zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku.

8. Po vrácení věci okresní soud především za účelem objasnění duševního stavu obžalovaného v době, kdy měl činy spáchat, doplnil dokazování o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, a jeho zpracovatele [tituly před jménem] [právnícká osoba] rovněž k jeho závěrům podrobně vyslechl. Znalec, který v předchozí době zkoumal obžalovaného v jiné trestní věci, v níž se měl dopustit trestné činnosti až následně ve stavu toxické psychózy, měl evidentně dostatek podkladů k závěrům, že v nyní projednávané věci se na straně obžalovaného o takový stav jednat nemohlo, přičemž své závěry v tomto ohledu pečlivě a přesvědčivě popsal.

Okresní soud tak mohl právem vycházet z toho, že obžalovaný byl v rozhodné době sice osobou závislou na stimulancích (pervitin, kokain) a jeho schopnost zdržet se prvního požití a regulovat další užívání byla částečně snížena, nikoli však plně vymizelá, přičemž byl schopen předvídat případné následky požití pro svou osobu a jednání. Ovládací a rozpoznávací schopnosti jako takové byly u obžalovaného plně zachovány. V hlavním líčení pak znalec, na rozdíl od písemně podaného posudku, u obžalovaného navrhl uložení ochranné odvykací léčby formou ambulantní, a to s ohledem na zjištění, že obžalovaný již nastoupil ústavní léčbu dobrovolně. Opakovaně byla vyslechnuta svědkyně [jméno FO], která se vyjadřovala nejen ke kontaktům s obžalovaným následně, ale také zopakovala, že skutečně netuší, jakým konkrétním způsobem měla být jako spící ze strany obžalovaného obtěžována. Obžalovaný v tomto ohledu zopakoval svou obhajobu, kterou pozměnil svou obhajobu původní, a totiž, že sice v uvedené době došlo k pohlavnímu styku, avšak poškozená rozhodně nespala a aktivně mu například pomáhala při svlékání.

9. Zjištěno nyní bylo především, že soud provedl dokazování v rozsahu nezbytném pro své rozhodnutí a provedené důkazy rovněž hodnotil v zásadě v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu. Důvody svého rozhodnutí pak mohl popsat nepochybně ještě mnohem lépe, na druhé straně z odůvodnění jeho rozhodnutí již bylo možno tyto důvody náležitě přezkoumat a odvolací soud tak mohl uzavřít, že jeho skutkové závěry mají oporu v provedeném dokazování.

10. Ani v předchozí fázi řízení, ani nyní, obžalovaný v zásadě nenamítal skutková zjištění vyjádřená v bodech I/ a II/ výroku napadeného rozsudku, když stejně jako tehdy je možno uvést, že uvedené má oporu nejen v doznání obžalovaného, ale především i ve výpovědích svědkyň [jméno FO] a [jméno FO], resp. doznání obžalovaného a tyto výpovědi tvoří ucelený řetězec na sebe logicky navazujících důkazů, které ho usvědčují. V předchozím zrušujícím usnesení odvolacího soudu bylo k námitce, že nebyla vyslechnuta svědkyně [jméno FO] - byť se obžalovaný k předávání kokainu její osobě plně a opakovaně doznává – řečeno, že za dané ucelené logické konstrukce se již nemůže jednat o námitku, kterou by vůbec bylo možno akceptovat a je tedy zcela nerozhodné, že právě jmenovaná svědkyně ve své procesní výpovědi popřela, že by kokain od obžalovaného dostávala. Pokud má totiž doznání obžalovaného oporu v provedeném dokazování v podobě výsledku dalších dvou svědkyň, pak o něm jako o celku v tomto ohledu skutečně nelze pochybovat. Ani nyní se tedy námitka odvolatele nemohla setkat s úspěchem.

11. Ačkoli na to byl první soud výslovně upozorňován, fakticky nikterak nereagoval na výhradu, že pokud jde o bod I/ a II/ výroku o vině, musí se zaměřit na to, zda se nejedná fakticky o jeden skutek, neboť znak nabízení omamné látky by mohl být naplněn i tehdy, pokud obžalovaný před dívkami kokain sám požíval a posléze jim ho ponechal k dalšímu využití (poznámky, které měl pronést, pak nepochybně svědčí nejméně o srozumění, že dívky tento jím opatřený kokain použijí). Současně nebylo možno opomenout ve prospěch obžalovaného ani časové vymezení obou skutků, když především předávání kokainu [jméno FO] se časově kryje s vymezením skutku v bodě I/ a také časové rozpětí od května 2017 do srpna 2017, resp. ani způsob spáchání činu, nevytváří překážku, proč by v takovém jednání nemohl být spatřován jeden skutek, resp. trestný čin.

12. Pouze z těchto důvodů nemohl výrok o vině ad I/ a II/ obstát, přičemž s ohledem na to, že výhrady bylo možno mít fakticky pouze k posouzení obou prvním soudem popsáných skutků po stránce právní, pak odvolacímu soudu po zrušení rozsudku nic nebránilo v tom, aby sám v intencích uvedeného rozhodl.

13. Ani nyní pak nemohl odvolací soud akceptovat námitky odvolatele dotýkající se skutkových zjištění okresního soudu jako celku v bodě III/ rozsudku, jímž uznal obžalovaného vinným přecinem násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Okresnímu soudu nebylo možno v žádném případě vytýkat, že se rozhodl uvěřit výpovědi policisty [jméno FO], který ostatně ihned o násilném chování vůči němu informoval svého kolegu [jméno FO] který současně nikterak jednání obžalovaného nezveličoval, nevyhledal lékařské ošetření a ve své výpovědi opakovaně v jeho prospěch připustil, že do lýtky ho obžalovaný nemusel kopnout

úmyslně, ale mohl pouze o jeho nohu zavadit. Ačkoli právě na to, ve vztahu k popisu skutku v podané obžalobě, která v tomto ohledu vycházela i z neprocesní výpovědi poškozeného policisty, byl okresní soud upozorňován, k (ve svém důsledku nikterak významné) modifikaci popisu skutku sám nepřistoupil, a to ani ve vztahu k poněkud vhodnějšímu vyjádření toho, že právě sami policisté se domnívali, že obžalovaný je ovlivněn požitím omamné či psychotropní látky (a právě proto nechtěli, aby dále řídil).

14. Odvolací soud v tomto směru za souhlasu stran podle § 211 odst. 1 tr. řádu zopakoval čtením výpověď svědka [jméno FO] v hlavním líčení, přičemž mohl rovněž uvedené pro úplnost a pro přesnost, která však do jisté míry souvisí i s posouzením závažnosti jednání obžalovaného v tomto bodě, sám napravit.

15. Logicky se však nic nemohlo změnit v tom, že „s ohledem na zcela přesvědčivou výpověď strážníka [jméno FO], jemuž okresní soud zjevně neměl důvod nevěřit, bylo bezpečně prokázáno, za jakých okolností poté, co se obžalovaný chtěl vyhnout útekem kontrole hlídky městské policie, obžalovaného nalezl a jak konkrétně se obžalovaný choval. Okresní soud právě tento uvedený případ poměrně podrobně hodnotí, jeho závěry jsou zcela logické a stěží si lze představit, že by kdokoli mohl učinit závěry jiné.“ Také nyní bylo možno pro stručnost na odůvodnění napadeného rozsudku v tomto ohledu odkázat.

16. V tomto případě tedy byla důvodem toho, že výrok o vině rovněž v tomto bodě rozsudku byl zrušen, ve svém důsledku spíše drobná modifikace popisu skutku, a jak bude dále uvedeno nakonec i modifikace v posouzení takto prokázaného jednání po stránce právní, nicméně ani jedno z nich logicky nemohlo postavení odvolatele ovlivnit zásadně.

17. Jako poměrně složitou bylo nutno vnímat důkazní situaci v bodě IV/ výroku o vině, v němž byl prvním soudem spatřován zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Již v předchozím rozhodnutí bylo poukazováno na to, že okresnímu soudu nelze v žádném případě vytýkat, že i přes závěry znalkyně Hübnerové (a do jisté míry i výsledky fyziodetekčního vyšetření), této svědkyni uvěřil, když uvedené je možno dobře zjistit i z popisu skutku, neboť z jejího opakovaně totožného vyjádření dotýkajícího se sexuálního útoku na svou osobní integritu soud evidentně vycházel. A byť je třeba souhlasit s námitkami v podaném odvolání v tom, že osoba této poškozené nemusí být vždy zárukou věrohodných tvrzení, v tomto případě okresní soud evidentně nemohl pominout, že právě v popisu uvedeného jednání je její výpověď od počátku zcela konzistentní, když současně mohl vycházet i z toho, že vztah poškozené k obžalovanému je ambivalentní, přičemž ta evidentně nemá zájem na jeho nepravdivém očeřování, pokud i ve své třetí výpovědi v řízení před soudem sdělila, „že to bylo bez jejího vědomí a když se probudila, tak ani nevěděla, jestli z ní vysunul penis nebo prsty, nebyla si jistá“ (nejméně viz č. 790 spisu). Soud právem poukazuje i na to, jak stav poškozené vyličila její sestra, či svědkyně [jméno FO]. Nejen z popisu skutku, ale také z odůvodnění rozsudku je pak zřejmé, že okresní soud nevycházel z výpovědi, kterou obžalovaný změnil až v řízení před soudem, a totiž, že sice k pohlavnímu styku dotykem pohlavních orgánů v zásadě došlo, ale poškozená nebyla ve stavu bezbrannosti, resp. například při svlékání spolupracovala atd. Pokud soud vycházel právě z výpovědi poškozené, které se rozhodl uvěřit, pak nemohl pominout, že „doznání“ obžalovaného, že ke kontaktu došlo, ale při vědomí poškozené, je důkazem osamoceným. Ani to mu nebylo možno vytýkat, stejně jako závěry dotýkající se stavu bezbrannosti poškozené, která – a toho si musel být obžalovaný s ohledem na další okolnosti projednávaného případu dobře vědom – byla silně opilá, dokonce se pozvracela, posléze usnula a probudilo ji až popisované chování obžalovaného. Nejen, že se za této situace muselo jednat o stav bezbrannosti, ale obžalovaný s ním musel být i srozuměn, neboť jeho objektivně sexuálně motivovaný akt vůči poškozené započal v době, kdy podle svého vyjádření spala. V tomto ohledu se musel odvolací soud s prvním soudem zcela ztotožnit.

18. Pokud však okresní soud poškozené právem uvěřil, pak opět nevěnoval pečlivou pozornost tomu, co vyjádřil ve výroku o vině, a totiž, když připustil, že k sexuálnímu útoku na osobní integritu poškozené ze strany obžalovaného mohlo dojít jiným pohlavním stykem, a pak se měl z

hlediska právního posouzení uvedeného jednání zabývat tím, zda je možno ho klást na roveň souloži. Právě na to byl okresní soud upozorňován již v předchozí fázi řízení, obzvláště když do výroku o vině zakomponoval nejen vyjádření poškozené, které měl obžalovaný sdělit, že ji „osahával“, ale především to, že poškozená se probudila a cítila, že „[jméno FO] z její pochvy něco vysouvá.“ Z popisu skutku zvoleného prvním soudem pak – pokud vycházel z výpovědi poškozené – ani nevyplývá, že by se mělo jednat o jakoukoli intenzivnější manipulaci rukou, kterou by bylo možno klást na roveň soulože jako takové (bez zásadních pochybností by nebylo možno právě to dovodit, ani z prvním soudem hodnocených SMS zpráv). Okresní soud proto podle odvolacího soudu pochybil, pokud – jestliže nemohl dát za pravdu obžalovanému, že k souloži sice došlo, ale při vědomí poškozené – nevěnoval pozornost právě možnosti posoudit jednání obžalovaného pouze v rámci základní skutkové podstaty v § 185 odst. 1 tr. zákoníku.

19. Za této situace se odvolací soud zabýval tím, zda uvedené může sám napravit. Pokud však z popisu skutku vyplývala již v podané obžalobě v úvahu připadající variabilita jednání obžalovaného, pak aniž by odvolací soud hodnotil provedené důkazy odlišně, mohl do popisu skutku zasáhnout vyjádřením té varianty, kterou okresní soud objektivně z výpovědi poškozené zjistil a fakticky tak pouze popis skutku upřesnil.

20. Z uvedeného je tedy patrné, že napadený rozsudek nemohl jako celek obstát, musel být odvolacím soudem podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu v celém rozsahu zrušen, přičemž soud mohl sám v celém rozsahu o vině obžalovaného rozhodnout. Pokud jde o skutky popsané v bodě I/ a II/, ze shora uvedených důvodů je posoudil jako jediný přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku (pouze pro úplnost je třeba uvést, že souběh tohoto přečinu s přečinem podle § 287 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku možný není).

21. Dále byl ve prospěch obžalovaného modifikován popis skutku pod bodem III/ napadeného rozsudku (nyní bod II/), a to tak, že v něm bylo vyjádřeno subjektivní (nikoli objektivní) přesvědčení policistů, že obžalovaný je ovlivněn „drogami“, a také byl změněn popis skutku dotýkající se původně popsaného „kopu“ do nohy ležícího policisty, který ve své výpovědi, již mohl odvolací soud sám hodnotit, sdělil fakticky to, že obžalovaný při útěku zavadil svou nohou o jeho. Nad tento rámec pak odvolací soud nyní uzavřel, že se jedná o typický případ naplnění všech znaků přečinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku přímo při výkonu jeho pravomoci, nikoli pro její výkon, ve formě jakési odplaty apod. Smyslem „aktivit“ obžalovaného bylo prostě za každých okolností poškozenému utéct, zabránit mu v tom, aby ho zajistil, zadržel apod. Ve svém důsledku se však jedná o formální změnu výroku, když současně ani nyní nemohl odvolací soud souhlasit s námitkou, že nebyl dán zákonem předpokládaný stupeň závažnosti takového jednání, neboť jestliže za dané konkrétní situace obžalovaný do policisty strčil oběma rukama, až upadl na zem, pak se naopak jedná o případ z hlediska běžně předpokládané škodlivosti takového jednání zcela typický. Současně nebylo v souvisejícím jednání takto zakročujícího policisty zjištěno nic, co by vůbec mohlo vést k závěru, že nejednal v souladu se svými povinnostmi a oprávněním, resp. nic, co by právě této linii skutkového děje činilo jednání obžalovaného omluvitelným, pochopitelným apod.

22. Z důvodů, které byly shora popsány, pak byl upřesněn popis skutku v bodě IV/ výroku o vině napadeného rozsudku (nyní bod III/), v němž bylo odvolacím soudem spatřováno naplnění znaků „toliko“ základní skutkové podstaty trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, neboť okresní soud vycházel z výpovědi poškozené, kterou rovněž z větší části zakomponoval do výroku o vině, když pouze nebyl zcela důsledný v popisu takového jednání obžalovaného oproti podané obžalobě, resp. nevěnoval pozornost tomu, že pokud by vůbec mohl vycházet ještě z jiné varianty skutkového děje, pak by to měla být i z hlediska posuzování znaků trestnosti ta, která je pro obžalovaného nejprázdnější. Současně však nemohl odvolací soud souhlasit s jeho odůvodněním v bodě 26/, které hovoří o tom, že se v uvedeném případě muselo jednat o znak pohlavního styku srovnatelného ze souloží, neboť nic takového ani ve výroku o vině jednoznačně nevyjádřil. Odvolací soud proto upřesnil popis skutku, aniž by

vstupoval do hodnocení důkazů prvním soudem dotýkajícího se věrohodnosti výpovědi poškozené (jak to již bylo uvedeno, druhá varianta skutkového děje by mohla vycházet z „doznání“ obžalovaného, že ke kontaktu pohlavních orgánů došlo, ale že poškozená nebyla ve stavu bezbrannosti, z té však soud evidentně nevycházel, neboť klade obžalovanému k tíži, že využil bezbrannosti poškozené), přičemž pokud ona sama měla pouze cítit, jakýsi pohyb ve svém těle a současně jednoznačně vyjádřila, a to opakovaně, že neví, zda se jednalo o pohlavní úd či pouze o ruku obžalovaného, a právě to nebylo možno dostatečně objektivizovat, pak nikterak intenzivní manipulace rukou ze strany obžalovaného nemůže být srovnávána se souloží jako takovou. Proto rozsudek doznal změny i v tomto ohledu.

23. Odvolací soud musel nově rozhodnout i postihu obžalovaného, u něhož nejsou pochybnosti v tom, že je v nyní projednávané věci osobou trestně odpovědnou. Nyní soud nejen posoudil spáchané skutky jako méně přečinů a nespátroval v něm již opakovaně zmiňovaný zvlášť závažný zločin, ale současně nemohl pominout ani délku řízení, kterou obžalovaný nezavinil. Nově bylo rovněž v odvolacím řízení objektivizováno, že obžalovaný v mezidobí úspěšně absolvoval ústavní odvykací léčbu a na léčbě své závislosti dále spolupracuje s odborníky. Trest byl odvolacím soudem ukládán jako úhrnný podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku v rámci nejprísnější trestní sazby v § 283 odst. 1 tr. zákoníku v rozpětí od jednoho roku do pěti let. Za zcela odpovídající okolnostem jednání obžalovaného, jakož i zjištěním k jeho osobě, odvolací soud považoval uložení trestu odnětí svobody ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby v trvání osmnácti měsíců (nebylo možno pominout ani to, že na osobu obžalovaného bylo v tomto řízení působeno od 16. 10. do 4. 12. 2017 vazbou), přičemž výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na odpovídající zkušební dobu dvou let. Takto uložený trest podle odvolacího soudu odpovídá všem kritériím pro ukládání trestu osobě, na kterou je nutno hledět, jakoby nebyla odsouzena.

24. Z napadeného rozsudku byl převzat výrok o trestu propadnutí věci, a to všech věcí, které bylo možno spojovat s trestnou činností obžalovaného popsanou nyní v bodě I/ nově koncipovaného výroku o vině, když pouze formálně bylo aplikováno toliko ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť se jednalo o věci, jichž bylo užito ke spáchání trestného činu.

25. S ohledem na to, že obžalovaný nyní úspěšně absolvoval odvykací léčbu ústavní formou, nebyl převzat do nového rozsudku výrok koncipovaný prvním soudem podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku směřující k tomu, aby se obžalovaný zdržel požívání jiných návykových látek (ve zkušební době podmíněného odsouzení), když současně nezbyvá než upozornit, že k takové povinnosti zavazovat právě osobu závislou, nebývá opatřením účinným. Stejně tak nebyl dán ani důvod pro ukládání ochranného léčení ambulantní formou, neboť je třeba upřednostnit, léčbu dobrovolnou, které se o své vůli obžalovaný podrobuje. Pokud právě tento aspekt svého života sám nezvládne, a dopustí se další trestné činnosti či závažnějšího přestupku, pak si uvedené bude muset sám přičíst k tíži ve formě předpokládaného posílení represivní složky nyní výchovného trestu odnětí svobody. To by měl mít při svém dalším počínání nepochybně na paměti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nevyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí, a to ve prospěch či v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť by tak bylo označeno.

Praha 29. srpna 2019

JUDr. Kateřina Hykešová
předsedkyně senátu